

Arrestnummer
C/178 /2014
Repertoriumnummer
2014/584
Datum van uitspraak
05 februari 2014
Rolnummer
2004/P/1126
Notitie nummer parket-generaal
2004/PGA/1126 2004/VJ11/1126

*Urbanisatie
consignatie*

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

zaak I. TG.66.CP.1389-92

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

tegen

253 1.
geboren te op
houthandelaar,
wonende te Maaseik (Neeroeteren), |

beklaagde

254 2.
geboren te op
wonende te Maaseik (Neeroeteren), |

beklaagde

belde beklaagden aanwezig en bijgestaan door mr. Ludo Vanstreels, advocaat bij de balie van Tongeren

*

zaak II. TG.66.CP.202-99

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

geboren te _____ op _____
wonende te _____ Maaseik (Neeroeteren),

gesteld bij akte verleden voor onderzoeksrechter
te _____ op 4 februari 1999,

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. Yves Sacreas loco mr. Jan
Ghysels, beiden advocaat bij de balie van Brussel

tegen

1.
geboren te _____ op _____
houthandelaar,
wonende te _____ Maaseik (Neeroeteren),

beklaagde

2.
geboren te _____ op _____
wonende te _____ Maaseik (Neeroeteren),

beklaagde

beide beklaagden aanwezig en bijgestaan door mr. Ludo
Vanstreels, advocaat bij de balie van Tongeren

*

en inzake

**DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET
VLAAMS GEWEST**

bevoegd voor het grondgebied van de Provincie Limburg
met diensten te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50 bus
1

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Andy Beelen, advocaat bij de
balie van Tongeren, loco mr. Christian Lemache, advocaat
bij de balie van Hasselt.

1. Ten laste gelegde feiten

1.1. zaak I. TG.66.CP.1389-92

te op de hierna vermelde data:

Bij inbreuk op de art. 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de art. 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste en de tweede,

die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en of die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd:

met een globale oppervlakte van 41 a 50 ca en 6 a 70 ca,

eigendom van eerste en tweede verdachte,

de hierna vermelde werken in art. 42 (voorheen art. 44 van de wet van 29 maart 1962) omschreven:

tussen 24 juli 1992 en de datum van onderhavige dagvaarding

te hebben instandgehouden,

in casu: oprichting van bedrijfsgebouwen en slopen van een woning en vervanging door een bijkomend bedrijfsgebouw

De ondergetekende Procureur des Konings bevestigt dat de naam, voornamen, plaats, en datum van geboorte van hogervermelde eigenaars gelijkvormig zijn met de Registers van de Burgerlijke Stand - Register van de Bevolking.

nr. 4719

overgeschreven te Tongeren, 2e hypotheekkantoor

boek 5847 nr. 1 op 5 mei 1998

kosten: 2.157 frank

het onroerend goed toebehorend aan en
Ingevolge akte van aankoop

- : notaris te
- : notaris te

1.2. zaak II. TG.66.CP.202-99.

I.

De eerste en de tweede:

Te op hiernavermelde data:

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970,

de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996,

en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 153 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996),

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en/of als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat deze werken of wijzigingen voortgezet of in stand gehouden werden,

op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als

met respectievelijke oppervlakten van 41 a 50 ca en 6 a 70 ca,

eigendom van eerste en tweede verdachte,

de hiernavernoemde werken, in artikel 42 van voornoemd Decreet (voorheen artikel 44 van de wet van 29 maart 1962) omschreven,

tussen 24 juli 1992 en 26 juni 2000

te hebben in stand gehouden,

in casu, oprichting van bedrijfsgebouwen, slopen van een woning en vervanging ervan door een bijkomend bedrijfsgebouw.

II.

Te tussen 28 maart 1995 en 26 juni 2000:

Bij Inbreuk op artikel 4 § 1, strafbaar gesteld bij artikel 39 § 1, 1°, § 2 en § 3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting, die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd,

In casu een dieselgenerator met een vermogen van 176 kW (rubriek 31.1 van bijlage 1 van Vlarem I).

III.

Te tussen 28 maart 1995 en 23 juni 1995:

Bij Inbreuk op de artikelen 20 en 22, strafbaar gesteld bij artikel 39 § 1, 2°, § 2 en § 3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en het artikel 43 § 1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, als exploitant van een inrichting, de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden, de voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Executieve in toepassing van artikel 20 van voornoemd Decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden, alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichtingen van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen met betrekking op de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid, niet te hebben nageleefd,

met name:

de voorwaarden vergunning, in casu werd de bovengrondse opslagtanks voor mazout niet voorzien van een Inkuiping, zoals voorzien in de exploitatievoorwaarden van de vergunning van 29 november 1993, artikel 4 Vlarem V56 (art. 564 § 1).

De dagvaarding die mr. Leo HAELDERMANS, gerechtsdeurwaarder te Maaseik, op 8 november 2000 aan beide Inverdenkinggestelden heeft betekend, werd op zijn verzoek op 29 november 2000 in het 2de hypotheekkantoor te Tongeren overgeschreven in de rand van de akte van verkrijging (akte van 7 februari 1991, boek 4016 nr. 9 - kosten 2.699 frank - getekend M. DE COCK, hypotheekbewaarder), die overeenkomstig art. 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999, inwerkingtreding 1 mei 2000) (kort DORO).

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 23 september 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied
- op 24 september 2004 door de burgerlijke partij tegen alle schikkingen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 10 september 2004 door de correctionele rechtbank van Tongeren, 14e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

In aansluiting aan de tussenvonnissen van 17 mei 2002 en van 9 mei 2003

De herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur

Stelt vast dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur is vervallen door de opheffing van de strafbaarheid van de Instandhouding van de bewezen bouwmisdrijven.

Laat de kosten van de strafvordering ten laste van de Belgische Staat.

Wijst erop dat een uittreksel uit het beschikkend gedeelte van dit vonnis dient overgeschreven in het hypotheekkantoor alwaar de dagvaarding werd overgeschreven (zie hoger) en in het vergunningenregister van de gemeente Maaseik.

De burgerlijke vordering

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en deels gegrond.

Veroordeelt beide inverdenkinggestelden hoofdelijk om aan de burgerlijke partij de som te betalen van € 2.500,00 (tweeduizend vijfhonderd euro), te vermeerderen met de vergoedende Interesten vanaf

haar stelling bij de onderzoeksrechter op 4 februari 1999 en met de gerechtelijke instresten vanaf dit eindvonnis.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep te Antwerpen, 12e kamer, op 27 juni 2007, werd als volgt beslist:

...

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dienen, voor zoveel als nog nodig, de feiten van zaak I en zaak II sub I geactualiseerd en gepreciseerd te worden als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 ..."

en de datumbepaling gepreciseerd als

zaak I "van 24 juli 1992 tot 17 april 1998"

zaak II sub I "van 24 juli 1992 tot 26 juni 2000"

zaak II sub II "van 28 maart 1995 tot 26 juni 2000"

en in de tenlastelegging zaak II sub II "rubriek 31.1" verbeterd als "rubriek 31.1.1^o van bijlage I van Vlaem I".

...

Verklaart de hogere beroepen en het incidenteel beroep ontvankelijk;

Preciseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals hiervoor vermeld;

M.b.t. de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering van 28 februari 1996, zoals gewijzigd op 6 december 2001, 20 september 2004 en in conclusie van 28 februari 2007 ontvankelijk;

Verklaart zich niet bevoegd m.b.t. de herstellvordering in zoverre ze slaat op verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning gebruikt worden, reliëfwijzigingen en terreinverhardingen en wijst ze desbetreffend af;

Vooraleer verder recht te doen, legt de herstellvordering voor het overige voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor eensluidend advies;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 27 februari 2008 om 10 uur;

Op burgerrechtelijk gebied

Houdt de vorderingen van de burgerlijke partij voorlopig aan;

De kosten

Houdt de kosten voorlopig aan.

3.2.

Het niet eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid werd neergelegd ter griffie op 3 juni 2008.

3.3.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de behandeling van de zaak in zijn geheel hernomen op de terechtzitting van 7 september 2011.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de burgerlijke partij in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd, die bij conclusie incidenteel beroep instelt

- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Motivering ten gronde

4.1.1. Met betrekking tot de herstellvordering

1. Het hof is enkel nog gevat met de beoordeling over de gegrondheid van de herstellvordering.

2. De inbreuk makende constructies zijn gelegen in woongebied met landelijk karakter en in agrarisch gebied volgens het gewestplan Limburgs Maasland, goedgekeurd bij K.B. van 1 september 1980, zijnde niet ruimtelijk kwetsbare gebieden.

3. Terecht heeft de eerste rechter reeds vastgesteld dat de feiten voorzien in de zaak I. en deze sub I. in de zaak II. de voorzetting zijn van eenzelfde feit, nl. enkel het in stand houden van de oprichting van bedrijfsgebouwen, het slopen van een woning en vervanging ervan door een bijkomend bedrijfsgebouw en dit op de percelen en

Het gaat derhalve over instandhoudingsmisdrijven. Ten onrechte houdt de stedenbouwkundig inspecteur voor dat de herstellvordering ook gebaseerd is op de oprichting en de niet uitvoering van regularisatievergunningen die zijn tussengekomen, nu de herstellvordering enkel kan worden gekoppeld aan de feiten waarmee het hof gelast is, zijnde uitsluitend een instandhoudingsmisdrijf.

4. Nu de instandhouding in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied niet langer strafbaar is kan ook de herstellvordering daarop geënt niet langer worden ingewilligd. De wil van de wetgever desbetreffend is duidelijk. Het hof dient derhalve niet na te gaan of de tussengekomen regularisatievergunningen al dan niet conform werden uitgevoerd, noch de wettigheid van de inmiddels afgeleverde vergunningen en/of het tussengekomen RUP na te gaan. Eventuele nieuwe stedenbouwkundige inbreuken vallen niet onder de huidige saisine van het hof.

4.1.2. Op burgerrechtelijk gebied

5. De beoordeling van de burgerlijke vordering dient te gebeuren binnen het kader van de aanhangig gemaakte feiten binnen de voorziene incriminatieperiodes. Zoals hiervoor gezegd dient het hof niet na te gaan of de tussengekomen regularisatievergunningen al dan niet conform werden uitgevoerd. Eventuele nieuwe stedenbouwkundige inbreuken daaruit voortvloeiend vallen niet onder de saisine van het hof en kunnen geen grond zijn voor de burgerlijke vordering.

6. De eerste rechter heeft terecht doch deels om andere eveneens valabele redenen geoordeeld dat de door de burgerlijke partij gevorderde afbraak niet kan worden ingewilligd. Dit wordt thans nog versterkt door wat hiervoor reeds werd gezegd sub 4.

7. Er is geen noodzaak om een deskundigenonderzoek te bevelen. De burgerlijke partij toont niet aan dat zij in de incriminatieperiode andere dan een beperkte visuele hinder heeft gehad. De overige zogenaamde hinder blijft, bij gebreke aan concrete en objectieve vaststellingen, slechts een loutere bewering. Het is niet omdat beklaagden niet de nodige vergunning hadden voor het gebruik van een dieselgenerator met een vermogen van 176 kW dat daaruit zondermeer voortvloeit dat er geluidsoverlast werd veroorzaakt. Het hof wijst ook op de stukken 11 van het strafdossier waarin een aantal buurtbewoners een verklaring ondertekenden waarin staat dat ze geen hinder ondervonden van de zagerij, alsmede op de stukken gevoegd bij de klacht met burgerlijke partijstelling waaruit blijkt dat er nog geen vaststellingen van enige geluidshinder konden gedaan worden (zie o.m. brief 12/02/1995).

8. Er is geen reden om een exploitatieverbod te bevelen voor de feiten binnen de voorziene incriminatieperiode. Beklaagden tonen aan over de nodige vergunningen (klasse 2 en 3) te beschikken (zie hun stuk 14). Bovendien is niet aangetoond dat buiten de incriminatieperiode nog nieuwe feiten zouden zijn gepleegd.

9. Er is eveneens geen reden om de zaak andermaal voor advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, gelet op het reeds voorhanden zijnde advies.

10. Voor de bewezen geachte beperkte geleden schade veroorzaakt door de bewezen misdrijven kan aan de burgerlijke partij in billijkheid een bedrag van 500 euro worden toegekend, andere of meer schade niet aangetoond zijnde.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 van het Strafwetboek
- 146 derde en vierde lid van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. derde en vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 44, 45 van het strafwetboek
- 1382 van het burgerlijk wetboek
- 3 van de wet van 17 april 1878
- 162bis van het wetboek van strafvordering
- 1022 van het gerechtelijk wetboek
- 2 van het KB van 26 oktober 2007

6. Beslissing

Het hof,

Na herneming van de zaak in zijn geheel,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Het arrest d.d. 27 juni 2007 verder uitwerkend;

Met betrekking tot de herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering niet langer kan worden ingewilligd;

Op burgerrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis mits het door de beklaagden aan de burgerlijke partij te betalen basisbedrag bepaald wordt op VIJFHONDERD EURO;

De kosten

Laat de kosten van de strafvordering in hoger beroep ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklagden solidair tot de kosten van de burgerlijke vordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 51,69 euro;

Veroordeelt de beklagden solidair om aan de burgerlijke partij een rechtsplegingvergoeding te betalen van NEGENHONDERDNEGENTIG EURO in hoger beroep.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

N. Snelders voorzitter

L. Knapen raadsheer

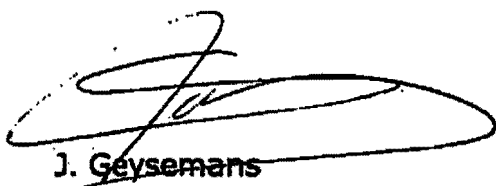
J. Daenen raadsheer

en in openbare terechtzitting van 05 februari 2014

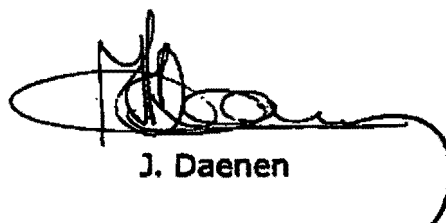
uitgesproken door voorzitter N. Snelders

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

met bijstand van griffier J. Geysmans

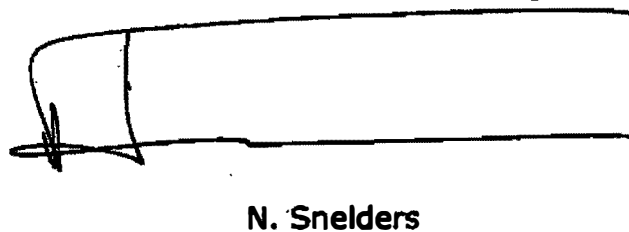
J. Geysmans

J. Daenen

L. Knapen

N. Snelders